

конкурентних переваг регіонів з різним рівнем розвитку тільки на основі співставлення окремих параметрів розвитку їх соціально-економічного розвитку та рівня інтеграції в систему міжнародного поділу праці може дати неоднозначні результати та привести до невірних висновків. У зв'язку з цим виникає необхідність для вирішення проблеми оцінки рівня міжнародної конкурентоспроможності регіонів здійснити побудову певного інтегрального показника, який представляв би результат зведення сукупності значень різноаспектних параметрів регіонального розвитку, що формують рівень конкурентоспроможності регіонів, до єдиної величини (числа), що може визначатися як оцінка конкурентних переваг у регіональному розрізі.

Розвиток найбільш глибокої моделі інтеграції передбачає формування єдиного ринку, відкритого для іноземного бізнесу на паритетних і взаємовигідних началах для компаній країн-учасниць на зовнішніх ринках. Глибока інтеграція в стає в свою чергу важливою умовою розвитку міжнародної конкурентоспроможності виробників регіону, що інтегрується на зовнішніх ринках. [3].

Найперше що зазнає впливу після інтеграції це торгівля, тому, що знімаються митні обмеження на рух товарів. Незважаючи на це перешкодою до підвищення торгівельних потоків може стати низька конкурентоспроможність товарів нової країни. [4].

Тому, для оцінки взаємозв'язків інтеграційних процесів та конкурентоспроможності економіки окремої країни, що є членом певного інтеграційного об'єднання або інтеграційного об'єднання в цілому, потрібно застосовувати методіку інтегральної оцінки, що передбачає розрахунок індивідуальних узагальнюючих інтегральних індексів у кожному окремому випадку.

Література

1. Крючкова І. В. Конкурентоспроможність економіки України: стан і перспективи підвищення / І. В. Крючкова. - К: Основа, 2007. - 488 с.
2. Панкова М.О. Методичні підходи до оцінки конкурентоспроможності регіону / М.О. Панкова // Вісник економічної науки України. – № 1 – 2013. – 118-121 с.; <http://dspace.nbu.gov.ua/bitstream/handle/123456789/123197/23-Pankova.pdf?sequence=1>
3. Булатова О. В. Розвиток європейської інтеграційної моделі в контексті формування інноваційної конкурентоспроможності країн / О. В. Булатова // Економічний простір. - 2014. - № 84. - С. 5-14. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ecpros_2014_84_3
4. Беззубченко О.А. Особливості впливу процесів регіональної інтеграції на конкурентоспроможність країн Європи / О.А. Беззубченко, О.В.Челях // Вісник МДУ. Серія Економіка. – 2017. №14.- С.139-149

УДК 339.924:061.1ЄС

Булатова О.В., перший проректор, доктор економічних наук, професор

ОСОБЛИВОСТІ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ РЕГІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Сучасна регіональна політика, яку реалізує ЕУ спрямована на забезпечення економічної, соціальної та територіальної єдності європейських регіонів. Досягнення зазначеної єдності та згуртованості посилять їх конкурентоспроможність, забезпечить стимулювання зростання зеленої економіки, створення нових робочих місць та розвиток зайнятості, а від так – покращить якість життя пересічних мешканців, посилять територіальну єдність європейських країн в цілому.

У своєму розвитку регіональна політика ЕУ пройшла ряд програмних етапів, що передбачали не тільки зміну пріоритетів її реалізації, але й суттєве збільшення обсягів її фінансування із кожним наступним програмним періодом. Так, пріоритетними напрямками регіональної політики ЕУ на період 1994-1999 роки, на реалізацію яких спрямовано 177

млрд. ЕКЮ (33% від загального бюджету ЕУ) стали: структурна перебудова і розвиток депресивних регіонів (67,7% від загального фінансування); фінансування в умовах стагнації промисловості; сприяння зайнятості та боротьба з безробіттям; адаптація до системи змін господарських суб'єктів регіону; фінансування розвитку сільськогосподарських територій і структурної перебудови агробізнесу; допомога північним територіям з низьким рівнем населеності.

Розвиток і поглиблення європейської інтеграції привів до більшої конкретизації напрямів регіональної політики під час наступного періоду у *2000-2006 роки.*, на реалізацію яких направлено 234 млрд.євро (33% від загального бюджету ЕУ): сприяння розвитку реструктуризації відсталих регіонів (на реалізацію цього напрямку було використано 74,4% фінансування); підтримка соціально-економічних перетворень і сільського господарства в регіонах із структурними проблемами(відповідно, 11,5%); модернізація політики у сфері освіти, професійно-технічної підготовки і зайнятості (14,1% фінансування).

У програмному період *2007-2013 років* відбувається найбільша структурна перебудова регіональної політики, яка пов'язана із появою нових країн-членів ЕУ, що приєдналися до об'єднання у 2004 і 2007 роках. Перш за все, це виявляється в зміні структурних пріоритетів: регіональна співпраця у формах трансграничної, транснаціональної та міжрегіональної співпраці; регіональна конкурентоспроможність й зайнятість, забезпечення яких пов'язано з реалізацією і впровадженням інновацій та розвитком соціальної сфери; конвергенція, що забезпечується за рахунок реалізації проектів в тих регіонах, де рівень ВВП на душу населення є меншим за 75% від середнього по ЕУ в цілому. Загальний бюджет на реалізацію заходів становив 347 млрд.євро (35,7% від загального бюджету ЕУ), з яких 82% (281 млрд.євро) спрямоване на фінансове забезпечення конвергенції.

Фінансування проектів, спрямованих на регіональне зростання, дозволили створити додаткові робочі місця, активізувати діяльність малого та середнього бізнесу, стимулювати інноваційну активність, забезпечити спільний розвиток інфраструктуру європейських регіонів. Так, за 2007-2012 роки реалізація проектів у рамках регіональної політики дозволила створити 594 тис. робочих місць, у т.ч. 262 тис.місць у малому та середньому бізнесі, інвестиційну підтримку отримали 198 тисяч малих підприємств, створено 77,8 тис. нових стартапів, профінансовано 61 тисяча дослідницьких проектів, модернізовано системи водопостачання, якими користуються 3,2 млн. громадян та стійкий транспорт, побудовано 1208 км автомобільних та 1495 км залізничних шляхів, що підвищило ефективність роботи транс'європейської транспортної мережі [8, с.3-4].

Важливою особливістю реалізації регіональної політики у поточному *2014-2020 роках* програмному періоді є те, що політика згуртованості тісно інтегрована із стратегією «Європа 2020», а від так, регіональна політика спрямована на стимулювання економічного зростання та покращення якості життя шляхом реалізації стратегічних інвестицій, які зосереджено на чотирьох пріоритетах: дослідження та інновації, інформаційно-комунікаційні технології, конкурентоспроможність малого та середнього бізнесу, низьковуглецева економіка. У загальноєвропейському бюджеті на програмний період 2014-2020 рр. питома вага видатків, пов'язаних із реалізацією регіональної політики, становить 32,5% або 351,9 млрд. євро. Оскільки фінансування проектів з реалізації регіональної політики передбачає співфінансування з боку національних урядів європейських країн, то прогнольні оцінки фінансування регіонального розвитку становлять більш, ніж 500 млрд.євро.

Регіональний розвиток стає найважливішим резервом внутрішньої єдності європейської інтеграції. Саме тому, міжрегіональна співпраця в рамках розвитку європейської моделі інтеграції має тенденцію до посилення. Транскордонна співпраця, що реалізується в рамках регіональної політики ЕУ, здійснюється на основі програми INTERREG, загальні витрати на реалізацію якої за період 2000-2013 рр. склали 14,3 млрд. євро (у 1990-1999 рр. 4,9 млрд. єкю). Сучасний програмний етап реалізації INTERREG відповідає завданням політики згуртованості, закладеним у стратегії «Європа 2020», і конкретизовано у 11 інвестиційних пріоритетах, що охоплюють понад 100 програм співпраці між регіонами та територіальними,

соціальними та економічними партнерами із загальним бюджетом 10,1 млрд.євро [6], що спрямовані на дослідження та інновації, інформаційні та комунікаційні технології, конкурентоспроможність малого та середнього бізнесу, низько вуглецева економіка, боротьба із кліматичними змінами, навколишнє середовище та енергоефективність, сталий транспорт, зайнятість та мобільність, соціальна залученість, покращення освіти, покращення публічного адміністрування.

Окрім того питаннями фінансового забезпечення реалізації регіональної політики ЄС займаються різні фонди, зокрема Європейський фонд регіонального розвитку (European Regional Development Fund, ERDF), що забезпечує інвестування тих секторів, що сприяють забезпеченню конкурентоспроможності та створенню робочих місць у всіх регіонах ЄС. Дії фонду спрямовані на вирішення економічних, екологічних та соціальних проблем, з особливим акцентом на сталий міський розвиток. Очікується, що понад 50% фінансування фонду у програмному періоді 2014-2020 рр. буде спрямовано саме на розвиток міських районів.

Діяльність Європейського соціального фонду (European Social Fund, ESF) спрямована на вирішення соціальних питань, у тому числі сприяння розвитку сфери зайнятості, реалізація проектів, спрямованих на створення більш широкого доступу для навчання задля підвищення працездатності, адаптації до змін у професійному середовищі, а також на боротьбу із дискримінацією. Щороку у цих проектах приймають участь близько 15 млн.осіб.

Проекти ERDF та ESF забезпечують інвестування економічної та соціальної реструктуризації, спрямованої на зменшення дисбалансу між європейськими регіонами в ЄС, тим самим зменшуючи прогалини у розвитку між європейськими регіонами, наприклад, з точки зору інфраструктури та зайнятості. За експертними оцінками [8, с.5], інвестиції в регіональну політику дозволять країнам, що приєдналися до EU з 2004 року (Болгарія, Чеська Республіка, Естонія, Хорватія, Кіпр, Латвія, Литва, Угорщина, Мальта, Польща, Румунія, Словенія та Словаччина), забезпечити до 2025 року щорічне зростання ВВП на рівні 2,4%.

Фонд згуртування (Cohesion Fund), забезпечує інвестування у розвиток транспортних мереж (європейська транспортна мережа), реалізацію екологічних та енергоефективних проектів. Особлива увага приділяється проектам із розвитку зеленої економіки, що сприяє економічному зростанню.

Спільно з Фондом згуртування, Європейський аграрний фонд розвитку сільської місцевості (European Agricultural Fund for Rural Development, EAFRD) та Європейський морський та рибний фонд (European Maritime and Fisheries Fund, EMFF) формують Європейські структурні та інвестиційні фонди (European structural and investment funds, ESIFs). Діяльність кожного із зазначених фондів забезпечує відповідний напрям стратегічного розвитку EU: Фонд згуртування забезпечує реалізацію екологічних проектів та сталий розвиток транспортних мереж, Європейський аграрний фонд розвитку сільської місцевості свою діяльність спрямовує на розвиток зеленої економіки, забезпечення сталого розвитку сільських районів. Європейський морський та рибний фонд сприяє підвищенню конкурентоспроможності рибальства та розвитку аквакультури тощо. Серед інструментів регіонального розвитку, які сьогодні використовуються в EU, поширені наступні: інвестиційні гранти, податкові пільги, субсидування процентних ставок, субвенції і т.п. Їх використання дозволяє, з одного боку, ліквідувати відсталість окремих регіонів, а з іншої – посилити їх конкурентоспроможність. Для вирішення проблем, викликаних техногенними і природними катастрофами, і надання термінової допомоги постраждалим регіонам використовуються ресурси Фонду солідарності (EU Solidarity Fund, EUSF), щорічний бюджет якого становить 500 млн.євро.

Важливим результатом розвитку регіональної політики в EU є зміна самого підходу до неї, визнання пріоритетності її завдань для успіхів інтеграційних процесів в цілому. Зміна підходів спостерігається в значному збільшенні фінансових коштів, диверсифікації форм і методів регіональної політики, спробах EU вже на етапі розробки рішень прийняти до відома

їх вплив на регіональний розвиток. В реалізації європейських програм з боку структурних фондів стани-члени ЄУ стикаються з певними труднощами, перш за все це стосується складності і бюрократизації процесу отримання фінансових коштів. Однак, регіональна політика ЄУ ґрунтується на чітко визначеній нормативно-правовій базі, що забезпечує послідовність і прозорість її реалізації; характеризується просторовою спрямованістю та комплексністю; основною метою регіональної політики є вирішення довгострокових структурних завдань розвитку об'єднання через створення таких умов, за яких ринкові стосунки могли б розвиватися найбільш ефективно.

Література

1. Булатова О. В. Регіональна складова глобальних інтеграційних процесів: моногр. / О. В. Булатова. – Донецьк: ДонНУ, 2012. – 386 с.
2. Декларация по регионализму в Европе / Ассамблея регионов Европы. – Страсбург: Секретариат Генеральной Ассамблеи Европы, 1996. – 10с.
3. Китинг М. Новый регионализм как возможность [Електронний ресурс] / М. Китинг // Россия в глобальной политике. – 2008. – №4. – Режим доступу до статті: www.globalaffairs.ru/numbers/33/9979.html.
4. Чужиков В. Глобальна регіоналістика: історія та сучасна методологія: монографія / В. Чужиков. – К.: КНЕУ, 2008. – 272с.
5. Eurostat regional yearbook 2017. - Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2017. – 276р.
6. Interreg : European Territorial Co-operation . [Electronic resource]. – Mode of access: http://ec.europa.eu/regional_policy/en/policy/cooperation/european-territorial/
7. Jones E. The Political Economy of European Integration: Theory and Analysis/ E. Jones, A. Verdun. – New York: Routledge, 2005. – 223 p.
8. Making Europe's regions and cities more competitive fostering growth and creating jobs// The European Union explained: Regional policy,2014. – 16p
9. My Region, My Europe,Our Future. Seventh report on economic, social and territorial cohesion. - Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2017. – 249р.
10. Novotny J. Convergence and divergence in living standards among regions of the enlarged European Union (1992-2006) [Electronic resource] / J. Novotny // MPRA Paper. – 2011. – No.34145, posted 16. – URL: <http://mpira.ub.uni-muenchen.de/34145/>

УДК 339.924:332.12

Захарова О.В., кандидат економічних наук, доцент

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ГЛОБАЛЬНИХ РЕГІОНІВ ЯК ЕЛЕМЕНТІВ СТРУКТУРИ СУЧАСНОГО СВІТОВОГО ГОСПОДАРСТВА

Розвиток процесів глобальної регіоналізації обумовлює зміни не тільки структури сучасного глобального світу, але й, як наслідок, викликає трансформацію форм міжнародної економічної співпраці, що призводить до невідповідності існуючих моделей інтеграційної співпраці умовам розвитку світового господарства. Це в свою чергу обумовлює необхідність пошуку нових моделей інтеграційної взаємодії, ключовими суб'єктами якої виступатимуть не окремі країни чи їх об'єднання, а регіональні утворення, що в нових умовах набувають ознак глобальних регіонів.

В умовах інтенсифікації процесів глобальної регіоналізації підходи щодо визначення поняття «регіон» зазнають суттєвої трансформації, що виражається в зміні раніше загальноновизнаного територіального виміру сутності поняття просторовим критерієм виміру. Згідно територіального або географічного підходу поняття регіону визначається через наявність територіальних зв'язків та ряду загальних специфічних характеристик, за умов яких інтеграція країн чи регіонів відбувається на основі наявності спільних кордонів,

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МАРІУПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
НАУКИ ТА ОСВІТИ**

**Збірник матеріалів
XX підсумкової науково-практичної конференції
викладачів**

02 лютого 2018 року

*За загальною редакцією
члена-кореспондента НАПН України, доктора політичних наук, професора,
К.В. Балабанова*

МАРІУПОЛЬ – 2018

УДК 061.3 (063)

ББК 94.3я 431

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ НАУКИ ТА ОСВІТИ: Збірник матеріалів XX підсумкової науково-практичної конференції викладачів МДУ / За заг. ред. К.В. Балабанова. – Маріуполь: МДУ, 2018. – 368 арк.

Рекомендовано до друку та поширення через мережу Інтернет вченою радою Маріупольського державного університету (протокол №8 від 28.02.2018)

Редакційна колегія:

Голова – Балабанов К.В., доктор політичних наук, професор

*Члени
редколегії:* Булатова О.В., д.е.н., проф.; Безчотнікова С.В., д.філол.н., проф.; Лисак В.Ф. д.і.н., проф.; Омельченко В.Я., д.е.н., проф.; Павленко О.Г., д.філол.н., доц.; Романцов В.М. д.і.н., проф.; Слющинський Б.В., д.соц.н., проф.; Толпежников Р.О., д.е.н., доц.; Чентуков Ю.І., д.е.н., проф.; Шепітько С.В., к.філол.н., проф.

Збірник містить матеріали XX підсумкової науково-практичної конференції викладачів МДУ, яка відбулася 02 лютого 2018 року в Маріупольському державному університеті.

У матеріалах висвітлені актуальні проблеми розвитку міжнародних відносин та зовнішньої політики, філософії та соціології, історії, економіки та менеджменту, права, літературознавства і культурології, філології, методики викладання, педагогіки та психології.

Видання адресоване науковцям, викладачам, аспірантам та студентам, а також усім, хто цікавиться сучасними проблемами науки та освіти.

***Редакція не несе відповідальності за авторський стиль праць,
опублікованих у збірнику***

© Маріупольський державний університет

ЗМІСТ

ВИСТУП РЕКТОРА МАРІУПОЛЬСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Балабанов К.В. ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ: НАПРЯМКИ НАЦІОНАЛЬНОЇ СТРАТЕГІЇ.....	10
--	----

СЕКЦІЯ

ІНТЕГРАЦІЯ УКРАЇНИ У СВІТОВЕ ГОСПОДАРСТВО

Балабанова Н.В. ТРАНСФОРМАЦІЯ ЗОВНІШНЬОЇ ТОРГІВЛІ УКРАЇНИ ПРОДУКЦІЄЮ МАШИНОБУДУВАННЯ В УМОВАХ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ..	13
Беззубченко О.А. РОЗВИТОК МІЖНАРОДНОЇ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ В КОНТЕКСТІ РЕГІОНАЛЬНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ.....	16
Булатова О.В. ОСОБЛИВОСТІ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ РЕГІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ.....	17
Захарова О.В. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ГЛОБАЛЬНИХ РЕГІОНІВ ЯК ЕЛЕМЕНТІВ СТРУКТУРИ СУЧАСНОГО СВІТОВОГО ГОСПОДАРСТВА.....	20
Макогон Ю.В. РАЗВИТИЕ ЭНЕРГЕТИКИ В УСЛОВИЯХ УСТОЙЧИВОГО РАЗВИТИЯ: МИРОВОЙ ОПЫТ И РЕАЛИИ УКРАИНЫ.....	22
Марена Т.В. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ АЗІЙСЬКОЇ ВАЛЮТНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ.....	24
Ніколенко Т.І. ВПЛИВ ІННОВАЦІЙНОЇ СКЛАДОВОЇ НА РІВЕНЬ ГЛОБАЛЬНОЇ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ УКРАЇНИ.....	27
Чентуков Ю.И. МЕЖДУНАРОДНОЕ СОТРУДНИЧЕСТВО В СФЕРЕ ОБЕСПЕЧЕНИЯ ЭКОЛОГО-ЭКОНОМИЧЕСКОЙ БЕЗОПАСНОСТИ.....	29

СЕКЦІЯ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПРАВА ТА ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ

Барегамян С.Х. ПРАВОВА ОСНОВА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ КІБЕРПРОСТОРУ В УКРАЇНІ.....	33
Волік В.В. ОСВІТА СУДДІ ЯК ПРОФЕСІЙНОГО ЮРИСТА В УКРАЇНІ: МІЖНАРОДНІ ДОСВІД ТА СТАНДАРТИ.....	35
Годованик Є.В. ПРАВОВА НОРМА ЯК ФОРМА ВТІЛЕННЯ ЄВРОПЕЙСЬКИХ ПРАВОВИХ СТАНДАРТИВ.....	37
Загородня Н.В. МЕЖДУНАРОДНЫЕ ДОГОВОРЫ УКРАИНЫ КАК ИСТОЧНИКИ ХОЗЯЙСТВЕННОГО ПРОЦЕССУАЛЬНОГО ПРАВА.....	39
Ковейно Ю.В. ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИКОРИСТАННЯ ЛІСІВ.....	42
Колосов Р.В. ПОНЯТТЯ, РОЛЬ ТА ЗНАЧЕННЯ СУДОВОГО РІШЕННЯ У ЦИВІЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ.....	44
Кузьменко С.Г. ДОСЛІДЖЕННЯ НЕОБХІДНОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТИВ СУДОЧИНСТВА ТА СУДОУСТРОЮ В УКРАЇНІ....	46
Надежденко А.О. ПРОБЛЕМИ СТАНОВЛЕННЯ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ.....	48
Польщиков В.В. ОСОБЛИВОСТІ МІСЦЯ, ЧАСУ, ОБСТАНОВКИ Й СЛІДІВ ВБИВСТВ, УЧИНЕНИХ В УМОВАХ НЕОЧЕВИДНОСТІ.....	50
Резницька В.О. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ОСНОВИ СТВОРЕННЯ Й ДІЯЛЬНОСТІ ГРУП ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ У ЗАХІДНИХ ОБЛАСТЯХ УРСР В 1948-1954 РОКАХ.....	52
Свірський Б.М. ЗАКОНОДАВЧЕ РЕГУЛЮВАННЯ МЕХАНІЗМУ ЗАПОБІГАННЯ КІБЕРЗАГРОЗАМ В УКРАЇНІ.....	55
Тихомирова Г.Є. МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ МІЖНАРОДНОГО ПРАВА У ВИЩІЙ ШКОЛІ В СУЧАСНИЙ ПЕРІОД.....	56
Хараберюш І.Ф. ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В ДІЯЛЬНОСТІ ОПЕРАТИВНИХ ПІДРОЗДІЛІВ ПОЛІЦІЇ: ПРОБЛЕМИ ВИКОРИСТАННЯ.....	59
Черних Є.М. ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧУВАЛЬНОЇ ФУНКЦІЇ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ.....	60